[1964] 7 ఎస్ సి ఆర్ 668

1964 ఏప్రిల్, 9

డా. శ్యామ్ లాల్ నరులా

v.

కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్, పంజాబ్

[కె.సుబ్బారావు, జె.సి.షా అండ్ ఎస్.ఎం.సిక్రీ, జె.జె.]

ఆదాయపు పన్ను-భూమి సేకరణ-ఇచ్చిన పరిహారంపై కలెక్టర్ చేసిన అవార్డు-నష్టపరిహారంలో వడ్డీ ఒక భాగం అయితే-భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 (1922 యొక్క 11), సెక్షన్ 3, 4-భూసేకరణ చట్టం, 1894, పేజీ 34.

పిటిషనర్ భూమిని ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుంది. కలెక్టర్ భూ సేకరణ చట్టం కింద అవార్డు ఇచ్చారని, ఫలితంగా పిటిషనర్ కు రూ.2,81,822/c లభించిందని, ఇందులో అవార్డు తేదీ వరకు వడ్డీ కింద రూ.48,660 చెల్లించాల్సి ఉంటుందన్నారు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆ మొత్తం మూలధన రశీదు కాదనే కారణంతో పిటిషనర్ మొత్తం ఆదాయంలో రూ.48,660/- (పైన పేర్కొన్న వడ్డీ) చేర్చారు. ఈ వ్యవహారం ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ వరకు వెళ్లింది. ట్రిబ్యునల్ ఆ వడ్డీని మూలధన రశీదు అనే కారణంతో మదింపుదారుడి (అప్పీలుదారు) మొత్తం ఆదాయం నుంచి మినహాయించింది. ఈ వడ్డీ మూలధనం కాదని, రెవెన్యూ రసీదు అని, అందువల్ల భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. సుప్రీంకోర్టులో అప్పీల్ చేసుకునేందుకు పిటిషనర్ కు హైకోర్టు సర్టిఫికేట్ ఇచ్చింది. అందుకే అప్పీల్..

(1) భూసేకరణ చట్టంలోని పథకం, అందులోని స్పష్టమైన నిబంధనలు 34వ అధికరణ ప్రకారం చెల్లించాల్సిన చట్టబద్ధమైన వడ్డీ అనేది సేకరించిన భూమిని తన ఆధీనంలోకి తీసుకునే హక్కును కోల్పోయినందుకు యజమానికి చెల్లించే పరిహారం కాదని, సేకరించిన భూమికి నష్టపరిహారానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే డబ్బును ఉపయోగించనందుకు అతనికి ఇచ్చిన పరిహారమని రుజువు చేస్తుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద చెల్లించే చట్టబద్ధమైన వడ్డీ నష్టపరిహార మొత్తాన్ని ఆలస్యంగా చెల్లించినందుకు చెల్లించే వడ్డీ, అందువల్ల ఇది ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద పన్నుకు బాధ్యత వహించే రెవెన్యూ రసీదు.

బిహారీ లాల్ భార్గవ వి. ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ సి.పి. మరియు యు.పి., (1941), 9 ఐ.టి.ఆర్ మరియు పి.వి.కురియన్ వి. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్, కేరళ, (1962), 46 ఐ.టి.ఆర్. 288, దీనిని తోసిపుచ్చారు.

వెస్ట్ మినిస్టర్ బ్యాంక్ వి.టి.డి. రిచ్స్, (1947), 28 టి.సి. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, మద్రాస్ వర్సెస్ సి.టి.బి.ఎం.ఎన్.నారాయణన్ చెట్టియార్, (1943), 11 ఐ.టి.ఆర్ 470 మరియు ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ బీహార్ మరియు ఒరిస్సా వి.మహారాజాధిరాజ్ సర్ కామేశ్వర్ సింగ్ (1953), 23 I.TR 212 ఆమోదించారు.

ఇంగ్లీ వుడ్ పల్ప్ అండ్ పేపర్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వి. న్యూ బ్రన్స్విక్ ఎలక్ట్రిక్ పవర్ కమిషన్, ఏ. ఎల్. ఆర్. 1928 పి.సి.287 మరియు రెవెన్యూ డివిజనల్ అధికారి, తిరుచినాపల్లి వి.వెంకటరామ అయ్యర్, A.LR. 1936 మే. 199, విశిష్టమైనది.

1964కు ముందు స్వాధీనం చేసుకున్న కేసుకు, అవార్డు తర్వాత డాక్టర్ షామ్లాల్ నందాను స్వాధీనం చేసుకున్న కేసుకు మధ్య చట్టపరమైన స్థితికి ఎటువంటి తేడా లేదు, ఎందుకంటే ఈ రెండింటిలోనూ స్వాధీనం తీసుకున్న తర్వాత మాత్రమే ఆ హక్కు ప్రభుత్వానికి దక్కుతుంది. ఈ పదాన్ని (వడ్డీ) ఏ అర్థంలోనూ ల్ంకోమ్-టాక్స్, పంజాబ్ అని వర్ణించలేము.

షా వాలెస్ కేసు, A.LR. 1932 పి.సి. 138, షూల్జ్ వి. బెన్ స్టెడ్, (1915), 7 టి.సి. 30, మరియు ఇన్ లాండ్ రెవెన్యూ కమీషనర్ వి. బర్నాటో, (1934-36), 20 టి.సి. 455, ప్రస్తావించబడింది.

(2) భూసేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం కలెక్టర్ స్వాధీనం చేసుకున్నప్పటి నుంచి ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించే వరకు లేదా జమ చేసే వరకు ఇచ్చిన మొత్తంపై వడ్డీ చెల్లించాలి. ఇంతకు ముందు స్వాధీనం చేసుకున్న కేసుకు, తీర్పు తర్వాత స్వాధీనం చేసుకున్న కేసుకు మధ్య చట్టపరమైన స్థితికి తేడా లేదు, ఎందుకంటే ఈ రెండింటిలోనూ స్వాధీనం తీసుకున్న తరువాత మాత్రమే హక్కు ప్రభుత్వానికి ఉంటుంది.

చట్టంలోని సెక్షన్ 16 లేదా సెక్షన్ 17 ప్రకారం స్వాధీనం తీసుకున్న తర్వాత యజమానికి స్వాధీనాన్ని నిలుపుకునే హక్కు లేనందున, దానిని (వడ్డీ) నష్టపరిహారంగా లేదా నష్టపరిహారంగా వర్ణించలేము.

సివిల్ అప్పిలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 503 ఆఫ్ 1963. పంజాబ్ హైకోర్టు 1960 ఐటీఆర్ నెం.28లో ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ తరఫున బి.ఎన్.కృపాల్, ఎ.ఎన్.కృపాల్.

ప్రతివాది తరఫున గోపాల్ సింగ్, ఆర్.ఎన్.

ఏప్రిల్ 9, 1964. హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

సుబ్బారావు, జె.- పంజాబ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన సర్టిఫికేట్ ద్వారా చేసిన ఈ అప్పీలు, 1894 భూసేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం చెల్లించిన వడ్డీ, ఇకపై చట్టంగా పిలువబడుతుంది, ఇది మూలధన రశీదు లేదా రెవెన్యూ రసీదు స్వభావం కలిగి ఉందా అనే ప్రశ్నను లేవనెత్తుతుంది.

సంబంధిత వాస్తవాలు వివాదంలో లేవు మరియు వాటిని క్లుప్తంగా చెప్పవచ్చు. పిటిషనర్ డాక్టర్ షామ్లాల్ నరులా ఒక హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబానికి మేనేజర్, దీనికి పాటియాలా పట్టణంలో 40 బిఘాలు మరియు 11 బిస్వాస్ భూమి ఉంది. పాటియాలా స్టేట్ గవర్నమెంట్ అప్పట్లో పాటియాలా స్టేట్ లో ఉన్న రెగ్యులేషన్ ప్రకారం ఈ భూమిని స్వాధీనం చేసుకునేందుకు భూసేకరణ ప్రక్రియను ప్రారంభించింది. ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా రాష్ట్ర నిబంధనలు ఉండటం సర్వసాధారణం. పాటియాలా రాష్ట్రం మొదట పెప్సు యూనియన్ లో, తరువాత పెప్సు యూనియన్ పంజాబ్ రాష్ట్రంలో విలీనమైంది. పెప్సు యూనియన్ లో భూ సేకరణ చట్టం ఉండేదని, ఆ చట్టంలో పొందుపరిచిన అంశాలను పోలిన నిబంధనలు ఉన్నాయని కూడా సాధారణ విషయమే. 1953 అక్టోబరు 6 న ఈ చట్టం పెప్సు యూనియన్ కు విస్తరించబడింది. సెప్టెంబర్ 30, 1955 న, పాటియాలా కలెక్టర్ ఈ చట్టం కింద ఒక అవార్డును జారీ చేశారు, దీని ఫలితంగా 1955 డిసెంబరు 1 న అప్పీలుదారుడు రూ.2,81,822 /-ను అందుకున్నాడు, ఇందులో అవార్డు తేదీ వరకు వడ్డీగా 48,660 /- మొత్తం ఉంది. 1956-57 సంవత్సరానికి, ఆదాయపు పన్ను అధికారి అప్పీలుదారుడు మేనేజర్ గా ఉన్న హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం యొక్క ఆదాయంలో పేర్కొన్న వడ్డీని చేర్చారు మరియు ఆ వడ్డీ మూలధన రశీదు మరియు అందువల్ల పన్నుకు బాధ్యత వహించదనే పిటిషనర్ వాదనను తోసిపుచ్చిన తరువాత దానిని ఆదాయపు పన్నుగా అంచనా వేశారు. 1957 జూన్ 14న ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఉత్తర్వులను అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ధృవీకరించారు. ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ కు అప్పీల్ చేయడానికి పిటిషనర్ మొగ్గు చూపారు. ట్రిబ్యునల్ జూలై 9, 1957 నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా వడ్డీకి ప్రాతినిధ్యం వహించే ఆ మొత్తం మూలధన రశీదు అని పేర్కొంది మరియు ఆ మొత్తాన్ని మదింపుదారుని మొత్తం ఆదాయం నుండి మినహాయించారు. ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ అభ్యర్థన మేరకు ఆ ట్రిబ్యునల్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 66-(1) కింద ఈ క్రింది ప్రశ్నను పంజాబ్ హైకోర్టుకు పంపింది:

భూసేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 34, 1955 సెప్టెంబర్ 30న పెప్సు కలెక్టర్ ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం రూ.48,660/- మొత్తాన్ని భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద పన్ను పరిధిలోకి తీసుకురాలేదా?

హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఈ వాదనను విచారించి, ఆ మొత్తం మూలధనం కాదని, రెవెన్యూ రసీదు అని, అందువల్ల భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద పన్ను విధించాల్సి ఉంటుందని పేర్కొంది. అందువల్ల ప్రస్తుత అప్పీల్.

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది మా ముందు రెండు వాదనలు లేవనెత్తారు, అవి: (1) ఈ అవార్డు కింద అప్పీలుదారుడు అందుకున్న రూ. 48,660/- మొత్తం అతని ఆస్తిని స్వాధీనం చేసుకునే హక్కును కోల్పోయినందుకు నష్టపరిహారం, అందువల్ల, ఇది పన్నుకు బాధ్యత వహించని మూలధన రశీదు; మరియు (ii) సెక్షన్ 34 కింద ఇవ్వబడిన మొత్తం యొక్క స్వభావం ఏదైనా కావచ్చు. తీర్పు తర్వాత భూమిని ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకున్న సందర్భంలో, తీర్పుకు ముందు సేకరించిన భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్న సందర్భంలో, అది మూలధన రశీదు అవుతుంది, ఎందుకంటే రెండవ దానిలో వడ్డీ తప్పనిసరిగా భూమి యజమాని యొక్క స్వాధీన హక్కును కోల్పోయినందుకు నష్టపరిహారం యొక్క లక్షణాన్ని తీసుకుంటుంది.

అందులో పేర్కొన్న కారణాల దృష్ట్యా హైకోర్టు ఉత్తర్వులను కొనసాగించాలని రెవెన్యూ తరఫున కోరారు.

లేవనెత్తిన ప్రశ్న దాని యొక్క నిజమైన అర్థంపై తిరుగుతుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 34లోని నిబంధనలు.. అందులో ఇలా ఉంది:

> "భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి ముందు అటువంటి పరిహారం మొత్తాన్ని చెల్లించనప్పుడు లేదా జమ చేయనప్పుడు, కలెక్టర్ దానిపై వడ్డీతో కూడిన మొత్తాన్ని సంవత్సరానికి ఆరు శాతం చొప్పున చెల్లించాలి, ఒకవేళ ఎస్.1 స్వాధీనం చేసుకునే వరకు దానిని చెల్లించే లేదా జమ చేయాల్సిన సమయం నుండి చెల్లించాలి".

నష్టపరిహారంగా ఇచ్చే మొత్తానికి, చెల్లించాల్సిన వడ్డీకి మధ్య వ్యత్యాసాన్ని ఈ సెక్షన్ తెలియజేస్తుంది. అలా ఇచ్చిన మొత్తం.. కలెక్టర్ స్వాధీనం చేసుకున్నప్పటి నుంచి ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించే లేదా జమ చేసే వరకు ఇచ్చిన మొత్తంపై వడ్డీ చెల్లించాలి. సెక్షన్ యొక్క పరిధిని అర్థం చేసుకోవడానికి, అవార్డు యొక్క పరిధిని మరియు చట్టం కింద స్వాధీనం తీసుకునే విధానాన్ని క్లుప్తంగా గమనించడం అవసరం. చట్టబద్ధమైన నోటిఫికేషన్లు జారీ చేసి, అలా సేకరించిన భూమిపై ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తులకు అవసరమైన నోటీసు ఇచ్చిన తరువాత, కలెక్టర్, అవసరమైన విచారణ జరిపిన తరువాత, అలా సేకరించిన భూమికి చెల్లించాల్సిన పరిహార మొత్తాన్ని నిర్ణయిస్తూ తీర్పు ఇస్తారు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 15 ప్రకారం 23, 24వ సెక్షన్లలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా కలెక్టర్ కు నష్టపరిహారం నిర్ణయించాలి. సెక్షన్ 23 ప్రకారం నష్టపరిహారం నిర్ణయించే విషయంలో పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. 24వ అధ్యాయంలో నష్టపరిహారాన్ని నిర్ణయించడంలో నిర్లక్ష్యం చేయాల్సిన విషయాలను వివరించారు. సెక్షన్ 23లోని నిబంధనలను పరిశీలిస్తే అందులో పేర్కొన్న అంశాలకు పరిహారంలో వడ్డీ అంశం కాదని తెలుస్తుంది. లేదా భూ సేకరణకు పరిగణనలోకి తీసుకోబడినదిగా పేర్కొనబడలేదు. సెక్షన్ 23లోని సిఎల్ (2) ప్రకారం, భూమి యొక్క మార్కెట్ విలువతో పాటు, సేకరణ యొక్క తప్పనిసరి స్వభావాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని ప్రతి సందర్భంలో కోర్టు అటువంటి మార్కెట్ విలువలో 15 శాతం మొత్తాన్ని ఇస్తుంది. సెక్షన్ 23 ప్రకారం నిర్ణయించిన పరిహార మొత్తంపై వడ్డీని పరిహారంలో భాగంగా పరిగణించినా లేదా భూసేకరణ యొక్క తప్పనిసరి స్వభావాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నా, శాసనసభ దానిని 23వ అధ్యాయంలోనే పొందుపరుస్తుంది. అయితే దీనికి బదులుగా చట్టంలోని ఐదో భాగంలో సెక్షన్ 14 కింద 'పేమెంట్' శీర్షిక కింద విడివిడిగా వడ్డీ చెల్లించే వెసులుబాటు కల్పించారు. ఇది అలా చేయబడుతుంది, ఎందుకంటే పరిహారం నిర్ధారించబడిన తరువాత వడ్డీ చెల్లింపు రంగానికి సంబంధించినది. ఇది డబ్బును ఉపయోగించడానికి లేదా బకాయి పడిన తర్వాత డిమాండ్ చేయకుండా ఉండటానికి చెల్లించిన పరిగణన. అందువల్ల సేకరించిన భూమికి చెల్లించాల్సిన పరిహారానికి, ఇచ్చిన పరిహారంపై చెల్లించాల్సిన వడ్డీకి మధ్య స్పష్టమైన వ్యత్యాసాన్ని ఈ చట్టం స్పష్టం చేస్తుంది.

దీనికి మరో విధానం[మార్చు] సమస్య అదే ఫలితానికి దారితీస్తుంది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 16 ప్రకారం కలెక్టర్ 11వ అధికరణం ప్రకారం ఆ భూమిని తన ఆధీనంలోకి తీసుకోవచ్చు. అందులోని 17వ అధికరణం కింద:

> అత్యవసర పరిస్థితుల్లో, సంబంధిత ప్రభుత్వం ఆదేశించినప్పుడల్లా, అటువంటి తీర్పు ఇవ్వనప్పటికీ, సెక్షన్ 9, సబ్ సెక్షన్ (1)లో పేర్కొన్న నోటీసు వెలువడిన పదిహేను రోజుల గడువు ముగిసిన తరువాత, ప్రజా అవసరాలకు లేదా కంపెనీకి అవసరమైన ఏదైనా నిరుపయోగ భూమి లేదా వ్యవసాయ యోగ్యమైన భూమిని కలెక్టర్ స్వాధీనం చేసుకోవచ్చు.
>
> అటువంటి భూమి పూర్తిగా ప్రభుత్వానికి చెందుతుంది, అన్ని చిక్కులు లేకుండా ఉంటుంది".

ఈ రెండు సెక్షన్ల కింద సేకరించిన భూమి ఒక సందర్భంలో అవార్డు వచ్చిన తర్వాత, మరో సందర్భంలో అవార్డు తయారీకి ముందే కలెక్టర్ స్వాధీనం చేసుకున్న భూమి పూర్తిగా ప్రభుత్వానికి చెందుతుంది. ఈ రెండింటిలోనూ కలెక్టర్ సేకరించిన భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి, సేకరించిన భూమిపై ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తికి పరిహారం చెల్లించడానికి లేదా జమ చేయడానికి మధ్య కొంత సమయం పట్టవచ్చు. సేకరించిన భూమిని కలెక్టరు స్వాధీనం చేసుకున్న తరువాతే అది పూర్తిగా ప్రభుత్వ ఆధీనంలో ఉంటుంది కాబట్టి, ఆ భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్న తరువాత హక్కుదారుడికి ఎటువంటి వడ్డీ బకాయి ఉండదు: భూమిపై అతని హక్కు మరియు దానిపై అతని హక్కును రద్దు చేస్తారు. ఆ తర్వాత ఇద్దరూ కలిసిపోతారు. ప్రభుత్వంలో.. ఆ తర్వాత అతనికి చెల్లించిన లేదా ఇవ్వబడే పరిహారాన్ని మాత్రమే చెల్లించడానికి అర్హత ఉంటుంది. భూమిపై తన హక్కును, దానిని స్వాధీనపరచుకునే హక్కును ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకున్న తేదీ నుంచి దాని నిర్ధారణ వాయిదా పడినప్పటికీ, అతను నష్టపరిహారానికి అర్హుడు. ఆ రోజు నుంచి చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం హక్కుదారుడికి అందాల్సిన పరిహార మొత్తాన్ని ప్రభుత్వం నిలిపివేసింది. స్వాధీనం చేసుకున్నప్పటి నుంచి ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించే లేదా జమ చేసే

వరకు ఇచ్చిన మొత్తానికి వడ్డీ చెల్లించాల్సిన చట్టపరమైన బాధ్యత కలెక్టర్ పై విధించబడింది. కాబట్టి ఈ మొత్తం, సేకరించిన భూమికి లేదా హక్కుదారుని స్వాధీన హక్కును కోల్పోయినందుకు పరిహారం కాదు, కానీ హక్కుదారునికి అతని డబ్బును ఉపయోగించడానికి ప్రభుత్వం చెల్లించేది. ఈ దృష్ట్యా ఇంతకు ముందు స్వాధీనం చేసుకున్న కేసుకు, అవార్డు పొందిన తర్వాత స్వాధీనం చేసుకున్న కేసుకు మధ్య చట్టపరమైన స్థితిగతుల్లో ఎలాంటి వ్యత్యాసం ఉండదు.

ఈ చట్టంలోని 34వ అధికరణం ప్రకారం శాసనసభ "ఆసక్తి" అనే పదాన్ని స్పష్టంగా ఉపయోగించింది. కాబట్టి ఆ వ్యక్తీకరణకు సహజమైన అర్థాన్ని ఇవ్వడం సహేతుకం. వెస్ట్ మినిస్టర్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ రిచ్స్ లోని హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్ ద్వారా వ్యక్తీకరణ ఆసక్తి యొక్క ప్రకాశవంతమైన వివరణ ఉంది. ఏదైనా రుణాన్ని రికవరీ చేయడానికి లేదా నష్టం కలిగించే చర్యలో కోర్టు ఉపయోగిస్తుందా అనే ప్రశ్న ఉంది: ఒక చట్టం కింద దాని విచక్షణాధికారం మరియు తీర్పుకు వడ్డీ ఇవ్వబడే మొత్తంలో -రుణం -లేదా; ఆదాయపు పన్ను చట్టాల కింద పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే వడ్డీ మొత్తాన్ని దెబ్బతీస్తుంది. ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1918లోని అన్ని షెడ్యూల్స్ రూల్స్ లోని షెడ్యూల్ డి, జనరల్ రూల్ 21లో పేర్కొన్న మొత్తం 'డబ్బు వడ్డీ' అయితే దానిపై ఆదాయపు పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. ఆ సందర్భంలో డబ్బును నిర్బంధించినందుకు నష్టపరిహారంగా ఇచ్చిన డబ్బు వడ్డీ కాదని, వడ్డీ నాణ్యత లేదని వాదించారు: లార్డ్ రైట్ ఇలా పేర్కొన్నాడు:

> "సాధారణ ఆలోచన ఏమిటంటే, అతను నష్టానికి పరిహారం పొందడానికి అర్హుడు. దీన్నిబట్టి చూస్తే ఆ డబ్బు 1964లో కాంట్రాక్ట్ ఎక్స్ ప్రెస్ లేదా చట్టం ప్రకారం ఆయనకు బకాయి పడిందా, లేక చట్టంలో మరేదైనా కారణంతో ఆ డబ్బు బకాయి పడిందా అనేది ముఖ్యం కాదు. ఏ సందర్భంలోనైనా డబ్బు అతనికి బకాయి ఉంది మరియు పిఎ 1 కాదు లేదా మరో మాటలో చెప్పాలంటే, చెల్లింపు చేయాల్సిన సమయం తరువాత రుణగ్రహీత అతని నుండి నిలుపుదల చేశాడు, అతని చట్టపరమైన హక్కులను ఉల్లంఘించాడు, మరియు వడ్డీ అనేది నష్టపరిహారం, ఉదాహరణకు మార్పిడి బిల్లుల చట్టంలోని సెక్షన్ 57

ప్రకారం, ఒప్పందం లేదా శాసనం ప్రకారం పరిహారం లిక్విడేట్ చేయబడినా, 1882, లేదా ప్రస్తుత కేసులో మాదిరిగా చట్టం ప్రకారం లిక్విడేట్ చేయబడలేదు మరియు క్లెయిమ్ చేయదగినది. పరిహారం కొరకు క్లెయిం యొక్క ఆవశ్యక నాణ్యత ఒకేలా ఉంటుంది, మరియు నష్టపరిహారాన్ని వడ్డీగా సరిగ్గా వర్ణిస్తారు".

వడ్డీ అనేది చట్టబద్ధమైనదైనా, ఒప్పందమైనదైనా, రుణదాతకు డబ్బును ఉపయోగిస్తే వచ్చే లాభాన్ని లేదా అతను అనుభవించిన నష్టాన్ని సూచిస్తుంది, ఎందుకంటే అతనికి ఆ ఉపయోగం లేదు. ఇది మూలధన మొత్తానికి అదనంగా ఉంటుంది, అయితే ఇది దాని నుండి ఉద్భవిస్తుంది. ఈ చట్టంలోని 34వ అధికరణ ప్రకారం శాసనసభ 'వడ్డీ' అనే పదాన్ని కేటాయించిన మొత్తానికి విరుద్ధంగా ఉపయోగించినప్పుడు, ఆ వ్యక్తీకరణకు సహజమైన అర్థాన్ని ఇవ్వకపోవడానికి మనకు ఎటువంటి కారణం కనిపించడం లేదు.

సెక్షన్ 34 కింద చెల్లించాల్సిన చట్టబద్ధమైన వడ్డీ అనేది సేకరించిన భూమిని స్వాధీనం చేసుకునే హక్కును కోల్పోయినందుకు యజమానికి చెల్లించే పరిహారం కాదని, సేకరించిన భూమికి నష్టపరిహారానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే డబ్బును ఉపయోగించనందుకు అతనికి ఇవ్వబడిన పరిహారమని చట్టం యొక్క పథకం మరియు దాని యొక్క వ్యక్తీకరణ నిబంధనలు రుజువు చేస్తున్నాయి.

బార్ లో ఉదహరించిన కేసు చట్టాన్ని మనం ఇప్పుడు పరిశీలిద్దాం. భూ సేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 28లోని నిబంధనల ప్రకారం ఆస్తిని స్వాధీనం చేసుకున్న తేదీ నుంచి చెల్లింపు తేదీ వరకు మదింపుదారుకు వడ్డీ చెల్లించాలని ట్రిబ్యునల్ ఇంప్రూవ్ మెంట్ ట్రస్ట్ ను ఆదేశించినప్పుడు, అలహాబాద్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ బిహారీ లాల్ భార్గవ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ సి.పి. అలా ఇవ్వబడిన వడ్డీ, కొనుగోలు చేసిన ఆస్తిపై స్వాధీనాన్ని నిలుపుకునే మదింపుదారుని హక్కును కోల్పోయినందుకు నష్టపరిహారం స్వభావంలో

ఉంది, అందువల్ల పన్ను విధించాల్సిన ఆదాయం లేదు. ఈ నిర్ధారణకు కారణం ఇలా చెప్పబడింది:

"ఇది "చెట్టు యొక్క ఫలం" కాదు- షా వాలెస్ కేసులో ఉపయోగించిన ఉపమానాన్ని రుణంగా తీసుకోవడం కాదు, కానీ స్వాధీన హక్కును కోల్పోయినందుకు పరిహారం లేదా నష్టాలు మరియు వడ్డీ పరంగా అటువంటి నష్టాలను కొలవడానికి సెక్షన్ 28 ఒక సౌకర్యవంతమైన పద్ధతిగా రూపొందించబడిందని మాకు అనిపిస్తుంది".

మనం ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా, కలెక్టర్ ఆ భూమిని అవార్డుకు ముందు లేదా తరువాత స్వాధీనం చేసుకున్న వెంటనే పట్టా పూర్తిగా ప్రభుత్వానికి చెందుతుంది, ఆ తరువాత అలా సేకరించిన భూమిపై యజమానికి ఎటువంటి హక్కు లేదా స్వాధీన హక్కు ఉండదు. ఈ అవార్డు కింద రెండు హక్కులకు పరిహారం లభిస్తుంది. కాబట్టి చట్టంలోని సెక్షన్ 28 ప్రకారం, అందులోని 34వ అధికరణం వలే, స్వాధీనాన్ని నిలుపుకునే హక్కు తక్కువగా ఉన్నవారికి నష్టపరిహారం లేదా నష్టపరిహారంగా కాకుండా, యజమానికి చెల్లించాల్సిన మొత్తాన్ని తిరిగి ఉంచినందుకు ప్రభుత్వం చెల్లించే పరిహారం మాత్రమే. ఈ మేరకు మద్రాసు హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ మద్రాస్ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ సీటీ.RM ఎన్.నారాయణన్ చెట్టియార్ తీర్పు వెలువరించింది.

> " .... చాలా గౌరవంతో మనం తర్కాన్ని అనుసరించలేకపోతున్నాము. ప్రస్తుత కేసులో నిర్ణయానికి మార్గదర్శకంగా తీర్పును అంగీకరించడానికి మేము సిద్ధంగా లేము".

ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 15-ఎ కింద పన్ను చెల్లింపుదారుడు తన చేతిలో ఉన్న ఆదాయపు పన్ను పరిధిలోకి వచ్చేలా ఆ సెక్షన్ కింద పన్ను చెల్లించడంపై ఇచ్చిన వడ్డీ కూడా అలాగే ఉంది: ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, బిల్హార్ మరియు ఒరిస్సా వి మహారాజాధిరాజ్ సర్ కామేశ్వర్ సింగ్ చూడండి. అక్కడ బిహారీ లాల్ భార్గవ

కేసులో అలహాబాద్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును విశ్వసించినప్పుడు, దానిని పాటించడానికి నిరాకరించిన మేధావులైన న్యాయమూర్తులు ఈ విధంగా వ్యాఖ్యానించారు:

> ఇది కేంద్ర ప్రభుత్వానికి చర్చనీయాంశం కాదని, వడ్డీ చెల్లించాల్సిన బాధ్యత చట్టప్రకారం ఉందన్నారు. ఇది కాకుండా అలహాబాద్ నిర్ణయం సందేహాస్పదమైనదని నేను (చాలా గౌరవంతో) అనుకుంటున్నాను. ఈ నిర్ణయం షూల్జ్ వి లో నిర్దేశించిన సూత్రానికి అనుగుణంగా లేదు. బెన్ స్టెడ్ మరియు ఇన్ లాండ్ రెవెన్యూ కమిషనర్లు వి. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ నారాయణన్ చెట్టియార్ కేసులో అలహాబాద్ కేసును అనుసరించడానికి మద్రాస్ హైకోర్టు సున్నితంగా నిరాకరించింది.

కేరళ హైకోర్టు పి.వి.కురియన్ వర్సెస్. భూసేకరణ చట్టం కింద బలవంతపు భూసేకరణకు నష్టపరిహారం ఇవ్వడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ అప్పీల్ లో అప్పీలేట్ కోర్టు చెల్లించాల్సిన పరిహార మొత్తంపై చెల్లించిన వడ్డీ మూలధనానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుందని, భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద పన్ను చెల్లించాల్సిన ఆదాయం కాదని కేరళ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ పేర్కొన్నారు. మా ముందు వాదించినట్లుగా, ఇవ్వబడిన వడ్డీ వడ్డీ పరంగా అంచనా వేయబడిన మూలధన మొత్తం అని అక్కడ వాదించారు. వారు చేసిన నిర్ధారణకు వచ్చినప్పుడు, విద్యావంతులైన న్యాయమూర్తులు ఇంగ్లెవుడ్ పల్ప్ అండ్ పేపర్ కంపెనీ లిమిటెడ్లోని జ్యుడీషియల్ కమిటీ నిర్ణయంపై ఆధారపడారు. కొత్త బర్న్విక్ ఎలక్ట్రిక్ పవర్ కమిషన్, మద్రాసు హైకోర్టు రెవెన్యూ డివిజనల్ అధికారి తిరుచ్చి వి.వెంకట్రామ అయ్యర్. గతంలో, అమ్మకానికి ముందు కొనుగోలు చేసిన ఆస్తిని డెలివరీ మరియు స్వాధీనం చేసుకున్న కొనుగోలుదారుడు "వడ్డీని పొందే హక్కు స్వాధీన హక్కు స్థానంలో ఉంటుంది మరియు నియమంలో ఉంటుంది" అనే కారణంతో అతను స్వాధీనం చేసుకున్న తేదీ నుండి కొనుగోలు డబ్బుపై విక్రేతకు వడ్డీ చెల్లించాలని జ్యుడిషియల్ కమిటీ ఆదేశించింది; రెండవది, ఇది భూ సేకరణ చట్టం కింద ఉద్భవించినప్పటికీ, ఈ చట్టంలోని 16 మరియు 17 వ అధికరణల పరిధికి వెలుపల ఉన్న పరిస్థితులలో ప్రభుత్వం స్వాధీనం

చేసుకుంది. ఈ రెండు సందర్భాల్లోనూ ఆ బిరుదు ఒక సందర్భంలో వెండి వ్యాపారికి, మరొక సందర్భంలో వారు స్వాధీనం చేసుకున్నప్పుడు రాజ్యానికి బదిలీ కాలేదు, అందువలన, ఆస్తిపై స్వాధీనాన్ని నిలుపుకునే హక్కు స్థానంలో యజమానికి వడ్డీ ఇవ్వబడిందని చెప్పవచ్చు, కానీ ఒక సందర్భంలో టైటిల్ రాష్ట్రానికి వెళ్ళినప్పుడు ఆ తరువాత ఇవ్వబడిన చట్టబద్ధమైన వడ్డీని మాత్రమే లాభానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. ఆ భూమి యజమాని ఆ డబ్బును ఉపయోగించి ఉంటే లేదా ఆ ఉపయోగం లేనందున అతను అనుభవించిన నష్టాన్ని కలిగి ఉండవచ్చు. చట్టంలోని సెక్షన్ 16 లేదా సెక్షన్ 17 ప్రకారం స్వాధీనం తీసుకున్న తర్వాత యజమానికి స్వాధీనాన్ని నిలుపుకునే హక్కు లేనందున, ఈ పదాన్ని నష్టపరిహారంగా లేదా నష్టపరిహారంగా వర్ణించలేము. అందువల్ల చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద చెల్లించే చట్టబద్ధమైన వడ్డీ నష్టపరిహార మొత్తాన్ని ఆలస్యంగా చెల్లించినందుకు చెల్లించే వడ్డీ అని, అందువల్ల ఇది ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద పన్నుకు బాధ్యత వహించే రెవెన్యూ రసీదు అని మేము భావిస్తున్నాము. కాబట్టి హైకోర్టు ఉత్తర్వులు సరైనవే.

ఫలితంగా అప్పీలు విఫలమై ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేయటమైనది